

РЕШЕНИЕ

№ 10100

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3786** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на О. С. Н. срещу съдебно решение № 882/20.02.2024 г. по н.а.х.д. № 9612/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 97 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-007686/10.05.2023 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на касатора, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът излага доводи за неправилност на оспореното решение. Наведените касационни основания са за нарушение на материалния и процесуалния закон, аргументирани в жалбата с доводи, които преповтарят изложеното във въззивната жалба до СРС. Искането до съда е за отмяна на обжалвания съдебен акт и за решаване на делото по същество с отмяна на НП. Претендира разноски.

Ответникът – началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените с жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, като районният съд е формирал извод за законосъобразност на проведената процедура по установяване на нарушението, съответствие на АУАН и НП с установените в ЗАНН формални изисквания и доказаност на санкционираното деяние.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Правните изводи на районния съд са съответни на фактическите установявания по делото и отговарят на възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и в касационната жалба. Въззивният съд е обсъдил подробно и мотивирано всяко едно възражение, което е изложено и като касационно основание и го е отхвърлил с доводи, които се споделят напълно от настоящия състав. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да ги преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Правилно районният съд е приел, че с действията си касаторът е осъществил състава на вмененото му във вина административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Извършителството на противоправното деяние се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Н. е санкциониран с процесното НП за това, че на посочената дата /12.01.2023г около 11,51ч / и място /гр. С. по ул „Ген Г.“ пред № 42 е управлявал собственото си МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, по пътищата, отворени за обществено ползване. Срокът на валидност на временните регистрационни табели е бил изтекъл на предходния ден – 11.01.2023 г., а Н. е регистрирал лекия автомобил с номер СВ 9049ТТ едва след приключване на проверката и съставяне на АУАН, видно от свидетелство за регистрация №[ЕИК] издадено на 12.01.2023г

Твърденията, които са заявени в касационната жалба, са били предмет на обсъждане във въззивното решение, като се споделят правните съображения за неоснователността им, изложени от СРС. Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен

номер, поставени на определените за това места. Неспазването на посоченото задължение се санкционира от нормата на чл. 175, ал. 3 ЗДвП, която предвижда за нарушителя – водач лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв., когато управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Съгласно чл. 22 вр. чл. 25 и чл. 26 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства /Наредбата/, регистрацията на МПС може да бъде постоянна – без срок на валидност или временна – с определен срок на валидност над 3 месеца, като временна регистрацията се извършва на превозни средства, за които има нормативни ограничения за движение или пребиваване в страната за определен срок. При временна регистрацията срокът на валидност се нанася в свидетелството за регистрацията, а регистрационният номер е със съдържание, както при постоянната регистрацията.

Издаването на транзитни табели с регистрационен номер се регулира от правилата на чл. 27 от Наредбата, според които този ред е приложим в следните случаи: при придвижване на нерегистрирани превозни средства в страната; при износ на превозни средства от страната – след прекратяване на постоянната или временната им регистрацията или на закупени в страната нерегистрирани превозни средства – след митническо оформяне на вноса и износа им; за придвижване на регистрирани превозни средства в страната или от друга държава до страната при изгубена или открадната постоянна табела с регистрационен номер, след обявяването ѝ за издирване; за придвижване на превозно средство с чужда регистрацията извън страната при изгубена или открадната постоянна табела с регистрационен номер на територията на Република България, след обявяването ѝ за издирване. След изтичане срока на транзитните табели с регистрационен номер същите не могат да се използват. Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредбата за всеки комплект транзитни табели с регистрационен номер отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР издава разрешение за временно движение. Именно такова разрешение за временно движение е било издадено на О. Н. със срок на валидност 11.01.2023г.

Отговорността на нарушителя е ангажирана именно за управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Изтичането на срока на валидност на разрешението за временно движение, тоест на временните регистрационни табели безсъмнено се приравнява на управление на МПС без надлежна регистрацията. За процесното МПС е било издадено единствено разрешение за временно движение, а не свидетелство за регистрацията. И след като изначално не е налице регистрацията на МПС-то и срокът на валидност на разрешението за временно движение е изтекъл, то несъмнено е налице хипотезата на чл. 140 ал.1 от ЗДвП. В тази връзка и с оглед установеното, че изначално не е налице регистрацията, то не може да се поставя въпроса за предхождащ адм акт за прекратяване регистрацията. По аргумент от чл. 27 от Наредбата, издаването на транзитни регистрационни табели цели снабдяването с разрешение за временно движение, който режим се явява различен от режима на временната или постоянна регистрацията на МПС. Хипотезите, при които се издават този вид табели са изрично и изчерпателно изброени. При липсата на регистрацията в страната към момента на издаване на транзитните номера, за процесния автомобил се явява

приложима ал. 1, т. 1 от чл. 27 от Наредбата, чиито смисъл разкрива привременен характер на транзитните номера с цел да се допусне придвижването на нерегистрираното превозно средство за срока на валидността им. След като в случая транзитните табели с регистрационен номер на процесния автомобил са били с изтекъл срок на валидност, то очевидно оспорващият е осъществил състав на вмененото му административно нарушение, поради което изложените от касатора доводи за обективна несъставомерност на деянието са неоснователни. Законодателят е приел, че преди изтичане срока на временните регистрационни табели, същите следва да бъдат сменени с постоянни такива. Временните регистрационни табели не са безсрочни, а на същите, както и съпътстващите ги документи, е указан техният срок на валидност. С изтичането на указания срок, временните регистрационни табели стават невалидни, като срочността на правото е отразена в официалния удостоверяващ правото документ, както и на самите регистрационни табели, което няма как да не е било ясно за касатора. Безспорно е доказано в случая, че Н. е управлявал МПС, което не е било регистрирано по надлежния ред, както и че е бил наясно с това релевантно обстоятелство, а наложеното в случая наказание е определено съобразно предвидените в закона вид и размер и то на минимума.

Нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, макар и лаконично описано, е достатъчно конкретизирано по отношение на време, място, начин на извършване и самоличност на наказаното лице, поради което не са налице нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. По делото не е било спорно, че касаторът е управлявал автомобила, след като е изтекъл срока на разрешението му за временно движение. Нарушението е съставомерно, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП - по пътищата, отворени за обществено ползване, да ползва само моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

На следващо място и във връзка с доводите в касационната жалба, по арг. от чл. 140 ал.1, чл. 143 ал.1 и чл. 175, ал. 3 от ЗДП, то адресати на санкционната норма са не собствениците, а водачите на МПС без валидна регистрация, независимо от принадлежността на правото на собственост. Законът изхожда от разбирането, че всеки водач, преди да започне да управлява МПС, следва да се увери, че не са налице пречки МПС да бъде приведено в движение.

Оплакването на касационния жалбоподател, че в случая са налице основанията за прилагане на чл. 28 ЗАНН, също е неоснователно. Разпоредбата на действащия и към датата на нарушението чл. 189з ЗДвП /обн. в ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./ императивно изключва приложното поле на визирания институт на маловажния случай за нарушенията по ЗДвП.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че процесното НП е законосъобразно и като го е потвърдил, районният съд е постановил правилно решение.

Предвид съвпадане изводите на касационния съд с тези на СРС, обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да се остави в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на касатора не се дължат разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 882/20.02.2024 г. по н.а.х.д. № 9612/2023 г. по описа на СРС, НО, 97 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: